Dysertacja Baktygul Szarszekejewnej Usupbekowej pt. „Diagnostyka elektropunkturowa w systemie zróżnicowanego zastosowania nielekowych technologii medycyny regeneracyjnej” poświęcona jest badaniu zastosowania diagnostyki elektropunkturowej (DEP) w celu optymalizacji wykorzystania nielekowych metod w medycynie regeneracyjnej.

Autorką rozprawy doktorskiej **„Diagnostyka elektropunkturowa w systemie zróżnicowanego zastosowania nielekowych technologii medycyny regeneracyjnej”** jest **Baktygul Szarszekejewna Usupbekowa**.

Stopnie naukowe i tytuły:

- Baktygul Szarszekejewna Usupbekowa posiada tytuł **doktora nauk medycznych**.
- Jej badania koncentrują się na opracowywaniu i wdrażaniu nowoczesnych metod diagnostyki oraz terapii regeneracyjnej, ze szczególnym uwzględnieniem spersonalizowanych podejść w medycynie regeneracyjnej.

Główne aspekty pracy:

1. **Znaczenie badania:**
    - Współczesna medycyna regeneracyjna kładzie nacisk na indywidualne podejście do pacjenta, uwzględniając jego konstytucję i cechy organizmu.
    - DEP jest prezentowana jako narzędzie umożliwiające obiektywną ocenę stanu funkcjonalnego organizmu oraz określenie typu konstytucyjnego człowieka (TKC), co jest istotne dla personalizacji metod terapeutycznych.
2. **Cel i zadania:**
    - **Cel:** Opracowanie systemu optymalizacji wyboru nielekowych technologii medycyny regeneracyjnej na podstawie DEP w celu zwiększenia skuteczności działań terapeutycznych i profilaktycznych.
    - **Zadania badawcze:** Analiza metodologii DEP w kontekście systemowej analizy, badanie zmienności wskaźników DEP u osób zdrowych, ocena związku między napięciem wegetatywnym a parametrami DEP oraz opracowanie modelu określania TKC na podstawie danych DEP.
3. **Metodologia:**
    - Przeprowadzono badania kliniczno-fizjologiczne z wykorzystaniem metod DEP, oceny stanu funkcjonalnego autonomicznego układu nerwowego oraz metod psychodiagnostycznych.
    - Analizowano stabilne i dynamiczne wskaźniki DEP u osób zdrowych i pacjentów z różnymi patologiami.
4. **Wyniki:**
    - Zidentyfikowano specyficzne konfiguracje wskaźników DEP odpowiadające różnym TKC.
    - Udowodniono możliwość wykorzystania DEP do monitorowania skuteczności metod nielekowych, takich jak terapia osteopatyczna.
    - Opracowano model określania TKC na podstawie DEP, co umożliwia zróżnicowane stosowanie technologii nielekowych w medycynie regeneracyjnej.

Wnioski:

- DEP to informacyjna metoda umożliwiająca obiektywizację typu konstytucyjnego i stanu funkcjonalnego organizmu, co sprzyja personalizacji terapii i profilaktyki.
- Wykorzystanie DEP w medycynie regeneracyjnej zwiększa skuteczność leczenia i profilaktyki poprzez uwzględnienie indywidualnych cech pacjenta.
- Opracowany model określania TKC na podstawie DEP może być wprowadzony do praktyki klinicznej w celu optymalizacji wyboru nielekowych technologii.

Praca B.Sz. Usupbekowej wnosi znaczący wkład w rozwój medycyny regeneracyjnej, proponując skuteczne podejścia do indywidualizacji terapii z wykorzystaniem DEP.